

Det Anarkistiska Biblioteket

SAC 15 år

Albert Jensen

Albert Jensen
SAC 15 år
1925

Tidningen Brand #27 1925

sv.anarchistlibraries.net

1925

S. A. C. firar i år sin femtonåriga tillvaro. Självtilfredsställelse är i allmänhet en avskyvärd egenskap, men det är ju lite skillnad när det gäller individer eller rörelser, och icke utan visst berättigande kan S. A. C. se med tillfredsställelse tillbaka på de tillryggalagda åren. Från intet har den växt till en respektgivande organisation på 40,000 medlemmar.

Från intet? Ja, som organisation. Eljes var det dock redan något innan S. A. C. kom till, och detta något var de revolutionära idéer och den revolutionära anda, som var den ideologiska förutsättningen för organisationens tillblivelse. Och denna anda hade i sin ordning danats av den ungsocialistiska rörelsen. Utan förhåvelse kan den ungsocialistiska rörelsen taga till sig en del av förtjänten för såväl den syndikalistiska ideologins som organisationens existens i Sverige.

Hur heter det i den gamla skapelsehistorien? "I begynnelsen var tomhet och Guds ande svävade över vattnet?" eller något dylikt. Nu var det visserligen varken tomhet, som var före S. A. C., ej heller var det någon gudomlig ande, som svävade över det som var. Det var tvärtom en mycket mänsklig, mycket embryonisk och följaktligen mycket bristfällig ande. Eller rättare: den ungsocialistiska andan.

Betydelsen för S. A. C:s uppkomst av tillstådesvaron av denna anda kan icke förnekas av någon, som redan den gången var med. Påståendet att S. A. C. är en ren skapelse av de ekonomiska förhållandena håller icke streck. Redan uppställandet av följande fråga visar dess ohållbarhet: Om S. A. C. var en ren skapelse av de ekonomiska förhållandena, hur kom det sig då att det i så utpräglad grad var ungsocialister som blevo pionierer för S. A. C. och i så utpräglad grad kämpade för dess utbredande? Redan vid konstituerande kongressen framträder detta förhållande. Så vitt undertecknad minns rätt, fanns det icke mer än en eller två av dess medlemmar, som icke tillhörde den ungsocialistiska rörelsen. Om de ekonomiska förhållandena varit den enda drivkraften till S. A. C:s bildande, så borde hela den svenska arbetareklassen, som gemensamt var underkastad inflytandet av dessa ekonomiska förhållanden, reagerat ungefärligen likartat utan hänsyn till ideologisk inställning. Så var emellertid icke förhållandet. Det var till en överväldigande grad ungsocialistiska element som bröto bresch för S. A. C. Redan detta visar att S. A. C:s tillblivelse i mycket hög grad har att göra med den ideologiska inställning, som var utmärkande för ungsocialisterna.

De bärande ideologiska element, som ännu äro karaktäristiska för syndikalismens andliga innehåll, återfinner man redan i de propagandabroschyrer,

såväl som i den muntliga propagandaverksamhet, som spreds av den ungsocialistiska rörelsen under de närmaste åren före S. A. C.

I en artikel i S. A. C:s propagandatidning för året, "Syndikalisterna", skriver A. Holmberg bland annat: "Den starkaste bland de av syndikalisterna framförda idéerna, nämligen att de nuvarande ekonomiska kamporganisationerna måste vara de organ, som skola övertaga produktionen efter kapitalisterna, har utan tvivel slagit igenom." För denna tanke gjorde sig den ungsocialistiska rörelsen till tolk redan före S. A. C:s bildande. I en av de ungsocialistiska broschyrerna heter det exempelvis: "Vad den produktiva verksamheten beträffar så har arbetarna i sina fackorganisationer redan nu organ som duga att övertaga denna verksamhet." Och i en annan: "Medan socialdemokratien hänvisar till staten vill ungsocialismen lära arbetarna att endast lita på sig själva, sin egen kraft och intelligens. De skola själva i fackföreningarna framskapa de organ, som övertaga samhällets produktiva verksamhet."

Det har sagts att det syndikalistiska slagordet "direkt aktion" innehåller hela kärnan i syndikalismens ideologi och filosofi. Agitationen för den direkta aktionen i motsättning till den indirekta, den parlamentariska bedrevs under många år av den ungsocialistiska rörelsen redan före S. A. C. I en broschyr heter det exempelvis: "Vilja arbetarna, producenterna, verkligen överföra produktionsmedlen och de hopade samhälleliga rikedomarna från privat besittning till samhällelig egendom, så ha de därtill icke mer än en utväg: det direkta besittningstagandet; icke mer än ett maktmedel: den direkta aktionen."

Man kan utan överdrift påstå, att allt det väsentliga av den syndikalistiska rörelsens idéinnehåll redan var framfört av ungsocialismen. Det var den ungsocialistiska propagandan, som genom sin mångåriga verksamhet skapade den andliga förutsättningen bland de svenska arbetarna för S. A. C:s bildande och utbredning, utan vilken förarbete S. A. C. säkerligen blivit åtskilligt mera senfödd.

Detta är endast ett enkelt konstaterande och ingenting annat.

Ungsocialismen, som sålunda är ideologiskt befryndad med syndikalismen, är blott en propagandarörelse, som även driver verksamhet på områden, som för syndikalismen äro neutrala. S. A. C. är en praktisk organisation och en begynnande nyskapelse av det framtida samhället. Ungsocialismen har alltid betraktat syndikalismen som den praktiska och ekonomiska rörelsen för förverkligandet av de strävanden, som äro karaktäristiska för den revolutionära arbetarerörelsen och varigenom således även de idéer, som äro gemensamma för ungsocialismen och syndikalismen, skola taga gestalt i det levande livet, träda ut från teoriens mera luftiga värld till handlingens mera konkreta.

Av detta andliga släktskapsförhållande följer naturligtvis, att den ungsocialistiska rörelsen med det allra största intresse följer den syndikalistiska kamprörelsens materiella och andliga utveckling och fullkomning, och att ungsocialismen fortfarande som i förgångna tider även fortsätter att vara en agitator för de syndikalistiska idéer som även äro ungsocialismens ideologiska innehåll. Den bedriver denna verksamhet under ett fortsatt bevarande av sin egen oavhängighet och självständighet, på samma sätt som den hävdar nödvändigheten av den syndikalistiska rörelsens fullkomliga suveränitet.

Efterhand som ungsocialismen återvinner mark bland ungdomen kan vår rörelse fylla en nödvändig uppgift – så länge syndikalismen icke själv har någon ungdomsrörelse – att skola och fostra ungdomen till förkämpar för syndikalismen.

När S. A. C. passerat ännu en femtonårsperiod, hoppas vi, att den, som under de första åren växt från det materiella intet till 40,000 medlemmar, skall ytterligare ha mångdubblat sitt medlemsantal och därtill vunnit det andliga ledarskap över landets fackliga organisationer som – enligt vår mening – med historisk rätt tillkommer densamma.